

9 כאו"א מישראל נעשה הענין ד'ויקרא⁶² אל משה
10 וידבר ה' אליו מאוהל מועד", ועד לשלימות העבודה
11 באופן של כלות הנפש. ועוד ועיקר – שההוספה
12 והחידוש בעבודה באופן דהנהגה נסית נעשה באופן
13 של קביעות ונצחיות, כמ"ש בהמשך הפרשה⁶³ "ולא
14 תשבית מלח ברית אלקיך", "ברית כרותה למלח"⁶⁴,
15 כברית שקיימת לעד ולעולמי עולמים.

16 ויש לומר, שהקריאה בג' הספרים היא לא רק
17 "חזקה" על העבודה באופן של הנהגה נסית, אלא
18 גם ג' אופנים-דרגות בעבודה דהנהגה נסית: (א)
19 הקריאה דפרשת החודש – כללות הענין דהנהגה
20 נסית, (ב) הקריאה דשבת ר"ח – הפעולה דהנהגה
21 נסית (ר"ח) על הנהגה הרגילה (שבת), (ג)
22 הקריאה דפרשת ויקרא – שהנהגה נסית נעשית
23 דבר רגיל וקבוע באופן נצחי.

24 וענין זה מרומז גם בהפטורה (סיום וחזותם
25 הקריאה בכל השלשה ספרים) – שבהתחלתה
26 וסיומה⁶⁵ מדובר אודות הקשר והשייכות דהנשיא
27 עם כל בניי, ויש לומר הרמז בזה, שעבודת כל
28 בניי היא באופן של "נשיאות"⁶⁶, למעלה מסדר
29 העבודה ע"ד הרגיל, באופן של הנהגה נסית. ולא
30 עוד אלא שהעבודה באופן של "נשיאות" נמשכת
31 ופועלת גם בעבודה ע"ד הרגיל, ועד שנעשית
32 באופן של קביעות ונצחיות⁶⁷ – "חקות עולם"
33 תמיד⁶⁸, "עולת⁶⁹ תמיד"⁷⁰.

(63) ב. יג.

(64) פרש"י עה"פ.

(65) ראה שוה"ג הב' להערה 13.

(66) להעיר ש"נוהגין מ"ח (ניסן) ואילך לקרות פרשת הנשיא
שהקריב בו ביום" (שו"ע אדה"ז או"ח סתכ"ט סט"ו), וע"פ
מארו"ל (מנחות בסופה) "כל העוסק בתורת כו' מעלה עליו
הכתוב כאילו הקריב כו'", מובן, שמ"ח ניסן ואילך מקריב
כאו"א מישראל קרבן הנשיא.

(67) וי"ל גם באופן של "חזקה" – כיון שענין הנשיאות
בהפטורה דפרשת החודש (הפרשה הרביעית מד' הפרשיות) הוא
גם בהמשך להענין ד"כי תשא את ראש בני ישראל" בפרשת
שקלים (הפרשה הראשונה דד' הפרשיות), ובפרשת תשא
(כשקורין אותה ב"סדר היום"), שע"ז ישנו ענין הנשיאות ג"פ.

(68) יחזקאל מו, יד.

(69) שם, טו.

(70) ויש לומר, שהמעמד ומצב של נשיאות באופן תמידי
מרומז גם ב"ארבעה ראשי שנים", "ראש" (שהוא באופן של
"נשיאות" לגבי כל הגוף) בזמן – כי, לדעת ר' אלעזר ור' שמעון
שא' הזמנים דמעשר בהמה הוא כ"ט אלול, "אמרו בכ"ט באלול
ולא אמרו באחד בתשרי (אף שס"ל שאחד בתשרי ר"ה למעשר
בהמה) מפני שהוא יו"ט ואי אפשר לעשר ביו"ט לפיכך
הקדימוהו בכ"ט באלול", נקבע כ"ט אלול לזמן מעשר בהמה

1 שנקראים "בני אהרן"⁵⁸ להיותם "מתלמידיו של
2 אהרן (ואמרו חז"ל⁵⁹ "כל המלמד כו' מעלה עליו
3 הכתוב כאילו ילדו") אוהב שלום ורודף שלום
4 אוהב את הבריות ומקרבן לתורה"⁶⁰ – שעבודתם
5 היא בתכלית השלימות דכלות הנפש בהיותם נשמות
6 בגופים דוקא⁶¹.

7 וזהו תוכן ההוספה והחידוש בעבודה באופן
8 ד"הנהגה נסית" ("החדש⁶² הזה לכם") – שעבודת

(58) ועפ"ז יש לבאר (בפנימיות הענינים) השייכות דברכת
כהנים לכאו"א מישראל, כמודגש באמירתה ע"י כאו"א מישראל
בהתחלת כל יום בסמיכות לברכת התורה – דלכאורה, בשביל קיום
מצות תלמוד תורה (לאחרי ברכת התורה) מתאים לכאורה יותר
אמירת ענין כללי השייך לכל בניי בכל זמן, כמו "שמע ישראל",
וכיו"ב, משא"כ ברכת כהנים שנתחייבו בה אהרן ובניו ("דבר אל
אהרן ואל בניו") – כי, כל בניי הם "בני אהרן", ואמירתם "ברכת
כהנים" בכל יום כוללת כל הברכות וההשפעות שבכל היום, החל
מהברכה העיקרית ד"ויהי נועם גר", "שתשרה שכינה במעשה
ידיכם" – כביום השמיני למילואים, שלאחרי ש"וישא אהרן את
ידיו אל העם ויברכם", "ברכת כהנים", יברכן יאר ישא" (שם, כב
ובפרש"י), באה הברכה ד"ויברכו את העם", "אמרו ויהי נועם גר",
יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם".

(59) סנהדרין יט, ב. פרש"י במדבר ג, א.

(60) אבות פ"א מ"ב.

(61) בתאם להציווי שנאמר מיד לאחרי הכלות הנפש דנדב
ואביהוא – "יין ושכר אל תשת" ("שתויי יין נכנסו למקדש")
"ואל יבוא בכל עת אל הקודש" ("בקרבתם לפני ה'"), שנאמרו
בו ביום – שלא תהי' כלות הנפש באופן דפירוד הנשמה מן הגוף
ח"ו (ראה בארוכה לקו"ש חכ"ז ע' 116 ואילך. וש"נ).

(62) להעיר שהגימטריא ד"ויקרא" ו"החדש" (חסר וא"ו,
כמ"ש בתושב"כ) שוה, מספר שיי"ז. – ואולי י"ל שמספר זה
(שיי"ז) רומז על ש"*** עולמות – השכר דקיום התומצ"צ בעולם,
שנמשכים ומתגלים בו' ימי בראשית*** – הקשורים עם דרגת
התורה השייכת לעולם, כדרשת חז"ל ש"חצבה עמודי" שבעה
קאי על שבעה ספרי תורה ושבעת ימי בראשית (שבת שם.
סנהדרין לח, סע"א (הובא בפרש"י משלי ט, א)) – ע"ד "מצוה
ראשונה כו'" (ולא תורה שלמעלה מהעולם, כנ"ל ס"ה).

(* להעיר שר"ח ניסן הוא "דאשון לברכת כהנים" (שבת פ9. ב.
במדבר פ"ג ו1).

(** ראה לך יד, יד: "וירק ג' שמונה עשר ושלש מאות" (מנין גימטריא
כו" (פרש"י עה"פ)) – די"ל הרמז ש"וירק" עם הכולל הוא "ויקרא"
(בגימטריא שיי"ח). "ויקרא" עם הכולל בגימטריא שיי"ח ("שמונה עשר
ושלש מאות"), ושייך גם לפסח ("החדש") – כמ"ש (שם, טו) "ויחלק
עליהם לילה", "שנחלק הלילה ובחצות הראשון נעשה לו נס וחציו השני
נשאר ובא לו לחצות לילה של מצרים" (פרש"י עה"פ).

ואולי י"ל, שהנטיס ("החדש") בשייכות לביטול ושליטת הלעו"ז (בחצות
הראשון – ויירדוף עד דגן עד חובה", "ע"ש עבודת כוכבים" (שם
ובפרש"י), ובחצות השני – "ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה ג'
ובכל אלהי מצרים אנעשה שפטים" – בפרשת החודש – בא יב, יב)
הם באופן ד"ויק", אותיות "ויק" – לא באופן ד"ויקרא", "לשון
חיבה", אלא באופן ד"ויק", "לשון ערא" (פרש"י ר"פ ויקרא), "לשון
***" יקרא" ד"ויקרא" – בגימטריא שיי"ח (ראה לקו"ת נשא כג, ג).

(****) שנחלקים לששת ימי המעשה ויום השבת (ראה תוד"ה חצבה
סנהדרין שם) – ו' וא' שבתית (ויקרא).